

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 712 בס"ד ערש"ק פר' מטות-מסעי (מגריף) כ"ה תמוז תשפ"ג

פנינים יקרים

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי וכו' (כה, יא) כבר היה דור שני, לא דורו של מרע"ה וחידוש ענין המתקת הדינים דרך לעובדי ה' להמתיק הדינים, השיב את חמתי והיתה לו ברית כהונת עולם תחת אשר קינא לאלקיו ובוזה המתיק הדינים ולעורר רחמים וחסדים וזהו משוך חסדך ליודעך. (בית ישראל)

פנחס בן אלעזר וכו' (כה, יא) מעשה פנחס לימוד וחיוזק לדורות היה אז ימי הסתר, דור שלא נמשך אחר מרע"ה קודם הסתלקותו ונכשלו, והוא (משה רבנו) לא היה יכול להוריד עצמו כ"כ ועמד פנחס וקנא קנאת ה' והציל את בני ישראל, וירא פנחס ראה מה שלא ראו אחרים כדאיתא בגמ' מדאנא שמע וכו' ש"מ לדידי קיימא שעתא, וכתוב והיתה לו ולזרעו אחריו נראה רמז לכלל בני ישראל כדאיתא ברמב"ם לאו דוקא שבט לוי וכו', ואיתא בספרים שפנחס הכניס כח זה בתוך בני ישראל מכוחו של יוסף הצדיק שפטפט ביצרו שנשאר לכל הדורות.

יפקוד ה' אלקי הרוחות וכו' (כו, טו) הענין להשפיע אליהם עניני גשמיים וכן פירש הגמ' עמך ישראל צריכים פרנסה על דוד המלך ע"ה שיראו בהשגיה על פרנסת בני ישראל, אבל נראה שעיקר המכוון היה שיראו שלא יפלו בני ישראל ח"ו ע"י הענינים הגשמיים להפסק מעול מלכות שמים ע"י וישמן ישורון ויבעט, וזה שיתגבר אלקי הרוחות לכל בשר יהושע יכול בהוריד את עצמו יותר ממשרע"ה לכן נבחר יהושע וכן צריך כל אחד לעשות.

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר וכו' (כו, טו) המליץ משה רבנו לפני השי"ת אשר בשר ודם זקוק לפרנסה וע"ז ממעט במלאכת שמים והמנהיג ג"כ ילמוד זכות עליהם כמו שעשה אאע"ה שהאכיל את המלאכים שלא יקטרגו על האדם כי הם זקוקים לגשמיות, ראה משרע"ה דורות השפלים שטרודין מאד וביקש עליהם שאף שהם בשר ודם מ"מ יתגבר עליהם אלקי הרוחות הרוחניות, ואיתא בכל דרכך דעהו לעבוד את ה' אף שעסוקין במו"מ ובגשמיות.

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' (ה, ב) איתא בתו"כ אמר להם משה לישראל אותו יצה"ר העבירו מלכבכם ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום ב"ה, הסביר בעל האמרי אמת שהכוונה ליצה"ר של המחלוקת, וזהו ראשי המטות לחלק כבוד לראשי המטות ואח"כ לכל בני ישראל בדרך זו תמנע מחלוקת מישראל כי על פי ראשי המטות ינהגו בכל דבר ולא איש הישר בעיניו יעשה וממילא אין מחלוקת.

זה הדבר אשר צוה ה' (ה, ב) רש"י משה נתנבא בכה אמר ה' (שמות יא) והנביאים נתנבאו בכה אמר ה', מוסף עליהם משה שנתנבא בלשון זה הדבר (ספרי) מה בין נבואה בכה לנבואה בזה? שאר הנביאים התנבאו רק באספקלריא שאינה מאירה דהיינו במראה של זכויות שאין האדם עצמו נראה בה מפני שלא היה הגוף מזוכך, לא כך עבדי משה נתנבא באספקלריא המאירה שהיא זכויות שקופה המאפשרת לחזות בגוף הדברים עצמם כמו שמצביע ואומר זה הדבר ה' ציוה ה' ממש.

זה הדבר אשר צוה ה' (ה, ב) איתא בגמ' (סנהדרין פט) שנביאי אמת אינם מתנבאים בסגנון אחד משא"כ נביאי שקר (אוה"ע) מתנבאים בסגנון אחד מזה הבין יהושפט בנביאי אחאב שאינם נביאי אמת, ההסבר לכך כי נביאי ישראל מקבלים את הנבואה בכללה ומביעים אותה כפי כוחותיו ותכונותיו של הנביא, ומכיון שכמו שאין פרצופיהן שוין כך אין אחידות בהבעת הנבואה, משא"כ משה רבנו ע"ה ששכינה מדברת מתוך גרונו התנבא בזה הדבר בהדגשה שמשא"כ אמר את מה שקיבל מלה במלה דבר ה' ללא כל חותם אישי ופרטי. (אמת ליעקב)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ב"ה ירושלים ת"ו, יב' חשון תשל"ח.

ישאו הרי ציון וירושלים שלומים מרובים
לכבוד ידידי היקר והנכבד אוהב חסד ויקר
הלב הי"ו
ציריד.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בכל
הדרת הכבוד בידידות רבה.

אני מאשר בתודה קבלת הסכום של מאה
וחמישים וחמישה דולרים שנשלחו אלי על
ידכם לטובת העניים.

ואני מבקש לאחל לכם ולאמכם היקרה
ברכת מזל-טוב חמה ולבבית לנישואי הבן
עב"ג, והשי"ת יזכה אתכם ותרוו רוב נחת
ואושר.

ואחיכם הזקוק לרפואה ולישועת ה' תפוס
ברעיוני ובמחשבתי להשתתף יחד עם
תפילותיכם שהשי"ת ישלח לו מהרה
רפואה שלימה מן השמים רפואת הנפש

ורפואת הגוף אמן כן יהי רצון.

ועל האיש הנלבב להתעלות מעל ומעבר
ליסוריו ולא לאבד התקווה חלילה כי הנה
ישועת ה' קרובה לבוא, ועצם הדבר הזה,
שהיא גבורת הגיבור לכבוש יסוריו, הוא
יכול להמשיך ישועות מן המקום שלא שייך
שם להיות קטרוגים, ואפשר לרפאות החולה
המסוכן ביותר, כי הוא בבחינת תינוק שנולד
מחדש, כי נפתחו לפניו שערי הרחמים.

לכן אני מבקש ממכם שתתאזרו בסבלנות
ולא להרפות מלבקש רחמים מבעל הרחמים
עד אשר ירחם ה' וירא בעני עמו ויוציאנו
מצרה לרווחה ומאפילה לאור גדול.

מקרב לב ונפש אני שולח לכם ברכתי
הנלבבה, השי"ת ישפיע עליכם ברכה
והצלחה בכל מעשה ידכם ורוב נחת
ואושר ובריאות טובה ורפואות וישועות
אמן כן יהי רצון.

ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה...

ב"ה, ירושלים ת"ו, ח' אייר תשל"ח.

לכבוד תחי'.

נויארק, נ.י.

ואושר נצחי.

מכתבך שופע עוז של אמונה שנרכשה על
ידך ע"י העמידה בנסיונות. ועד כמה שקשה
הדבר לעמוד מול התקפי היצר, הרי השכר
של בנין קומת הנפש של התקרבות האדם
לבוראו הוא גדול לאין ערוך ולאין שיעור
ביחס אל הקושי של הנסיון. ודוד המלך ע"ה
כבר אמר: "טוב לי כי עונתי למען אלמד
חוקיך" (תהלים קיט, עא).

ודוד המלך ע"ה סבל כל מיני העינויים
שבעולם וכל מיני צרות מבית ומבחוץ ולא

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
רבה.

שמחתי מאד לקבל מכתבך היקר ובו
ברכתך הנלבבה לקראת חג הפסח העבר
עלינו לטובה, ואני מודה לך על זאת.
והמברכת תתברך אף היא בשפע ברכות

נפל ברוחו והביט אל התכלית של היסורים אשר על ידם הוא שוכן בחיק האמונה עד שאמר "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" (שם קלא, ב), זכה והיה לדמות נצחית המלווה אותנו בכל הדורות ובכל הגלויות והוא יהיה הגואל האחרון.

כך כל אדם במדרגתו יכול וחייב להגיע לשלימות העבודה למצוא את מציאותו שהיא מציאות האין והאפסיות המוחלטת, עד שמגיע לכלל ריקנות כזאת שאינו קיים בכלל ורק הקב"ה פועל בו כגרזן ביד החוצב וכקולמוס ביד הסופר.

כשתמשיכי לצעוד בדרך האמונה ולא תתפעלי מן העיכובים והמכשולים השונים תגיעי בוודאי אל תכליתך בחיים, וגם

תקריני אור חוזר על סביבתך שגם הם יוכלו לקבל מושב של אמונה כי כל לבבות דורש ה', ומי יודע אם לא לזאת את עובדת במקום עבודתך, כי הנשמה הישראלית בעצם מהותה כמהה וצמאה לשורשה כי היא חלק אלוה-ממעל.

אני חוזר ומברך אותך שהקב"ה יזמין לך בקרוב את זיווגך הנכון וההגון לך, עמו תבני בית נאמן בישראל מתוך אושר ונחת וכל טוב. אנו גם מתפללים במקומות הקדושים עליך ועל אמך לבריאות טובה ונחת. וכן אנו מעתירים להשי"ת שיחונן בבנים את אחותך ובעלה שיחיו. ואני תקווה לשמוע ולבשר תמיד בשורות טובות. ברגשי כבוד רב.

ב"ה, ירושלים ת"ו, ח' סיון תשל"ח.
לכבוד תחי'

בני ברק.
שלום רב,

בזמנו קבלתי מכתבך מיום מוצש"ק פרי' וישלח ובו שיטחת שאלתך אודות הזיווג לבנד היקר, ומאז עברה כמחצית השנה, והטרדות המרובות ונסיעתי לחו"ל גרמו שלא עניתי לך בזמנו. ואינני יודע על התפתחות ענין השידוך של בנד הנ"ל.

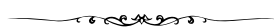
ובאופן כללי, אם מה' יצא הדבר, שרצונו ומחשבתו היא לבניין בית מישראל ע"י זוג זה שרחוקים היו ונתקרבו כדי שבת ישראל זו שנולדה וחונכה בבית יהודי שמסיבות

אריכות הגלות ורשעת הגויים לא ידעה בשנות הילדות את ה' ואת תורתו, ועכשיו מצאה איש מבין לרוחה ולנפשה המבקשת את ה'. יבנו יחד את ביתם על אדני האמונה התמימה, הרי ברוכים יהיו לה' ויראו ברכה בביתם בהקמת דורות ישרים מבורכים. ובדברי ימי ישראל אנו מוצאים הרבה זיווגים של רחוקים ונתקרבו ודווקא מהם נבנתה המלכות של יהודה.

מקרב לב ונפש אני מאחל לך הרבה נחת יהודי ובריאות טובה וכל טוב.

הכסף לעדקה נתקבל ותזכי למצוות.

ברגשי כבוד רב, בידידות רבה.

המשך פנינים יקרים

זה הדבר אשר ציוה ה' (ה, ב) אמר הגר"א זצ"ל בתורה מרומזים כל המאורעות שיקרו בכל העולמות, ממילא אין הנביא רשאי לחדש שום דבר, זה שאמרו חז"ל כל הנביאים נתנבאו בלשון כה אמר ה' כלומר לכל אחד בזמנו משא"כ משה נתנבא בלשון זה לכל הזמנים והוא כעין תורה שבעל פה. (רבי ישכר בער מריטובה)

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר וגו' איש כי ידור נדר לה' וגו' ככל היוצא מפיו יעשה (ה, ב-ג) מדוע ייחד פרשה זו אל ראשי המטות יותר מכל פרשה אחרת? אלא מכיון שמצד ההלכה הדין בנדרים שאם יש לו פתח חרטה לנדרו יכול להתירו, ועתה יש לחשוש שאם ידעו כולם את כל פרטי הלכות נדרים ימצאו טענות ומענות לבטל הנדר לכן נמסרה בעיקר לראשי המטות, והם ידעו ויבינו לאשורו היכן ניתן להתירו והיכן לא...

איש כי ידור נדר לה' (ה, ג) נחלקו בגמרא (תענית יא) על הנודר נדרים אחד אומר שנקרא קדוש ואילו אחד אומר שהרי הוא כאילו בנה במה ונקרא רשע, התירוץ ע"פ דאיתא במסכת חולין (קה) מר עוקבא אמר על עצמו שהוא חומץ בן יין לעומת אביו שהקפיד לא לאכול מאכלי חלב עד לאחר עשרים וארבע שעות משא"כ הבן היה נזהר כהלכתא מסעודה לסעודה, והנה לכאורה מר עוקבא היה יכול להמנע מלאכול עד עשרים וארבע שעות אלא שזה היה בכח חקוי ובחקוי יכול להיות משהו מגאווה ויוהרה, שונה מאביו שמניעה זו היה חלק מהתעלותו הרוחני, והבן.

נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך (לא, ב) הקושיא מפורסמת למה תלה הקב"ה את מיתת משה במלחמת מדין? אלא שידוע שמלחמת גדעון היתה נגד המדינים והדקדוק בלשון נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים ורק לאחר שנקמת מדין תוכל להאסף אל עמך, אבל עדיין הנקמה לא תהיה ישירות ע"י משה כדרשת חז"ל בור ששיתית ממנו מים אל תשליך בו אבן.

ואחר תאסף אל עמך (לא, ב) בלתי אפשרי שמשא יסתלק מן העולם ובוה כח הקדושה יצומצם בעוד בלעם הרשע ימשיך להשפיע בכח הטומאה שבו, לכן תחילה נקום נקמת מדין כולל הריגת בלעם ואז תאסף ולא יחשוש להשפעת כח הטומאה כנגד כח הקדושה.

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ה, ג) לא יחל דברו, מי ששומר פיו ואינו מחלל דברו וזכה שככל היוצא מפיו, מה שגזור ואומר יעשה הקב"ה יקיים את דבריו ככל היוצא מפיו יעשה, לכאורה צ"ל כל היוצא ומהו ככל? יש לומר שאמר הכתוב ככל היינו גם דבר שלא היתה הכוונה שיהיה כך מ"מ הדברים עושים רושם כיון שהוציא מפיו כן יהיה.

כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו (ה, יד) הנה כאשר חלילה באה צרה על האדם פעמים האדם יוצא ממנה מחוץ ולפעמים יוצא ממנה שבור ורצוף, כך שלאדם יש כלים להחליט איך משתמש עם הקושי להתעלות או להשבר, וזהו הרמז אישה יקימנו ואישה יפרנו ישברהו, בעל הטורים מביא במסורה לענות מלשון כלי שיר ומלשון צרה הרי ההחלטה אצל האדם, והבן.

בין המצרים: מאמר חז"ל (ראש-השנה יח) כתיב מי כה' אלקינו בכל קראנו אליו וכתיב דרשו ה' בהמצאו, כאן בצבור כאן ביחיד. על דרך זה יש לפרש הענין מה שבגלות ראשון נתגלה קצם שהיו ג' עונות ע"ז ג"ע ושפ"ד, ונגאלו אחר שבעים שנה, שכן היות ואז לא היה פגם שנאת חנם והיו בבחינת צבור ביחד לא נתרקה שכינה מהם, וזכו לגאולה, משא"כ בבית שני שהפגם היה בשנאת חנם והיו פרודים זה מזה בבחינת יחידים לכך נתרקה שכינה מהם, וד"ל.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

